

عنوان مقاله:

سرمایه اجتماعی و توسعه پایدار جامعه مدنی

محل انتشار:

دومین همایش ملی چالش ها و راهکارهای توسعه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

بهرام منتظری - استادیار دانشکده علوم انسانی و حقوق دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان (خوراسگان)

خلاصه مقاله:

بدون تردید در قلمرو سرمایه های سه گانه (سرمایه فیزیکی - سرمایه انسانی - سرمایه اجتماعی) اکثر صاحب نظران معتقدند سرمایه اجتماعی که حاصل تاثیر نهاده های اجتماعی، روابط انسانی و هنجار بر روی کمیت و کیفیت تعاملات اجتماعی است از اهمیت برتری برخوردار است و درجه توسعه یافتگی کشورها بخصوص در حوزه اقتصاد بستگی تام به آن دارد. و تنها سرمایه ای است که هرچه از آن برداشته شود به جای کاهش میزان سرمایه منجر به افزایش ذخیره سرمایه میگردد و مهمترین نماد آن حضور افراد در شکل ها و NGO است ((ماکس گلوکمن))، تئوری پرداز مشهور سرمایه اجتماعی در بنیان نظری پارادایم سرمایه اجتماعی به دو نوع روابط در شبکه ارتباطات اشاره دارد اول روابط ساده تک وجهی و دوم روابط پیچیده چندوجهی که تمایز بین آنها را از طریق مولفه هایی همانند: چگونگی بستگی و دسترسی به سازمان اجتماعی مشخص می شود و در قلمرو کارآیی آنها با دو مفهوم تاثیرگذار به نام شبکه اعتماد و شعاع اعتماد روبرو هستیم که مرکز ثقل سرمایه اجتماعی است. این مقاله در یک چشم انداز توسعه پایدار با واژه سرمایه اجتماعی به بایدها و نبایدها اشاره خواهد کرد

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، توسعه، توسعه پایدار، جامعه مدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/484794>

